

[Økonomiministeren.]

get kunne have i alt 23 medlemmer. 16 medlemmer skal repræsentere erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer, nationalbanken, finansministeriet og økonomiministeriet. Fordelingen af disse 16 medlemmer er angivet i forslaget § 2, stk. 3. Derudover kan der udnævnes 4 yderligere medlemmer af rådet, som er særlig kyndige i økonomiske spørgsmål. Hertil kommer formandskabet, som har 3 medlemmer, der skal være nationaløkonomisk kyndige, hvorved det normalt må forstås, at formandskabsmedlemmerne har nationaløkonomisk uddannelse, idet man dog ikke har villet udelukke udnævnelse til formandskabet af personer, der har erhvervet sig en lignende indsigt. Et af formandskabets medlemmer udpeges til rådets formand.

Rådet har ifølge forslaget til opgave at følge landets økonomiske udvikling og at bidrage til at samordne de forskellige økonomiske interesser. Rådet skal ikke tage beslutninger. Disse må som hidtil tages i de ansvarlige organer, regering og folketing, nationalbanken, arbejdsmarkedets og næringslivets organisationer. Rådet er ikke forpligtet til at nå til konklusioner under sine drøftelser. Som nævnt skal kun formandskabet fremkomme med redegørelser, som afgives udelukkende på formandskabets ansvar. Da rådet normalt skal indkaldes af formandskabet mindst to gange om året, vil formandskabet normalt komme til at afgive sådanne redegørelser to gange om året; det er imidlertid ikke forpligtet hertil. Formandskabet vil helt frit kunne udtale sig om alle økonomiske spørgsmål, der falder inden for rådets opgaveområde. Redegørelserne kan afgives enten kun til regeringen eller tillige til offentligheden, alt efter formandskabets egen bestemmelse. Formandskabet vil også kunne tilstille en sluttet kreds redegørelser, som ellers ikke agtes offentliggjort. Man må imidlertid formode, at redegørelserne normalt offentliggøres efter at være tilstillet regeringen.

Formandskabets medlemmer kan udnævnes for en periode af indtil 6 år og vil efter udnævnelsen stå frit i forhold til økonomiministeren, hvem det påhviler at finde de tre medlemmer af formandskabet. Arbejdet som medlem af rådets formandskab skal

være en beskæftigelse ved siden af medlemmernes normale gerning. Man stiler mod at give formandskabet en selvstændig stilling, som giver det mulighed for frit at fremkomme med uafhængige synspunkter, men synspunkter, som formandskabet har haft lejlighed til at prøve ved drøftelser i rådet.

Det økonomiske Råd, som foreslås oprettet, svarer i nogen grad til det forslag om et samfundsøkonomisk råd, som var indeholdt i rapporten for det samordningsudvalg, der var nedsat i henhold til folketingsbeslutning og virkede i 1. halvår af 1956, og som jeg havde den ære at være formand for.

Oprettelsen af et Dansk Institut for økonomisk Forskning som sekretariat for rådet vil muliggøre, at formandskabets medlemmer kan varetage deres hverv ved siden af deres hovedgerning. Instituttets hovedopgave vil være at fungere som sekretariat for hele rådet under dets drøftelser, men navnlig at være sekretariat for formandskabet, som tillige udgør instituttets bestyrelse. I forbindelse hermed pålægges der i forslaget instituttet udtrykkelig pligt til at følge den økonomiske udvikling i ind- og udland samt at studere de problemer, der knytter sig til den økonomiske vækst og indkomsternes fordeling, og foretage studier over strukturelle ændringer i Danmarks økonomi.

Det lovforslag, der nu fremsættes, har i adskillige tilfælde i dagspressen været omtalt som det ventede forslag om et konjunkturforskningsinstitut. Det er meget naturligt, at man har brugt denne betegnelse. Der eksisterer sådanne mere eller mindre selvstændige konjunkturforskningsinstitutter i visse andre lande, således et meget kendt og anerkendt institut i Sverige. Samordningsudvalget fremkom også med et forslag om oprettelse af et institut for konjunkturforskning i Danmark. Tanken om oprettelse af et sådant institut blev taget op i et lovforslag fra medlemmer af det radikale venstre i samlingen 1956-57.

Man var under drøftelserne dengang inde på — og det indtryk har fæstnet sig siden — at det vel egentlig ikke så meget er et nyt centrum for konjunkturforskning, der er behov for i Danmark. De forskellige økonomisk-politiske midler, der kan tages